

A kórus mostani kar-nagya *dr. Ordasi Pé-ter*, a kórus vezetését *Rozgonyi Évától* vette át, aki azóta is gyako-ri vendégkarnagy a kórusnál. Most is ő vezényelte, mindkét előadott művet. Első-ként A fiatalon el-hunyt neves karveze-tő és zenepedagógus Kardos Pál emlékére, 1978-ban Pilinszky

versére komponált – Zsolozsma c. művet, majd az 1947-es évben Kriza versére írott: Három lánykart.

Befejezésül az *Összkar* a Sík Sándor fordította középkori szövegre 1984-ben komponált: Himnusz a Szentháromsághoz – Ó Háromság Egység te, megindítóan szép művét adta elő. Ezt követően hosszan tartó taps, sok szép virág kíséretében üdvözölték és köszöntötték Szőnyi Erzsébetet aki őszinte meghatódottsággal fogadta mindezt, amit ott rögtönzött közvet-len szavakkal meg is köszönt:

„Köszönöm megható, meg-tisztelő és meglepetést okozó ünnepegyűket, mely különösen azért kedves számomra, mert hosszú éveken át, 1948-1965-ig a nyarakat családommal itt a szomszédban, Mindszenten töl-töttem és mindvégig hallottam Sándorfalváról, a híres citera-zenekarról, és Pallaviciniékről. Arról hogy milyen szép volt ré-gen, amikor az ökrös szekerek sora vonult át Mindszenten, hogy Sándorfalvára vigye a szállítmányt. Ismertem olyan-akat, akik akkoriban alkalma-zásban voltak a grófi birtokon és lám, most itt lehetek muzsi-kámmal a kastélyban! Köszö-nöm ezt mindazoknak, akik eltervezték és megvalósították!”

A koncert megszervezéséhez tartozik, hogy „Sárkányfogak” kötet kis verseiből 13-at kiválasztva már hetekkel előtte megkaptak az Általános Iskola tanulói, hogy azokat megismerve, fantáziájuk szabad szárnyalását rajzokban fejezzék ki. A hangverseny idején a Díszterem előterében sor-jáztak a különböző érdekes gyermek rajzok, amit nagy csodálattal néze-gettek a felnőtt látogatók.

A kastély szépségének rendjéért, a közönség kifogástalan fogadásáért elismerés illeti *Gajdosné Pataki Zsuzsannát* a Sándorfalvai Kulturális Köz-pont igazgatónőjét, és különös köszönet illesse *Nagy Mártát* az emléke-zetes „Szerzői est” megrendezéséért.

Az ünnepi műsort kedves vendéglátás, baráti hangú együttlét követte, ahol mindnyájan további alkotó éveket és jó egészséget kívántunk igaz szeretettel Szőnyi Erzsébetnek.

Márkusné Natter-Nád Klára

A 80 éves Ugrin Gábor köszöntése

A természetet, hegyeket járó emberek tudják, hogy hófedte, napfényben szikrázó hegyek láncolatát csak megfelelő távolságból lehet a szem suga-rába venni. Életed útjának e neves határkövénél már látni lehet, hogy bő öt évtized magyar zenepedagógiája, kórusmozgalma vonulatának egyik magaslata nevedhez kapcsolódik. Ki gondolta, hogy az ügyesen zongor-ázó, orgonista alföldi diák, akit a kegyetlen politikai hatalom nem az egyetem padjaiba ültetett, hanem kemény vasesztergályos munkára kényszerített, egykor az ifjúság zenei nevelésének, a magyar kóruskultú-rának nemzetközi hírű alakja lesz.

Személyiségben az ember, a pedagógus, a művész szorosan egymásba fonódva, egymást erősítve megbonthatatlan egységet alkot. Emberi tartásod principiuma Isten és a haza, amelyet sohasem féltél megvallani. Életviteledben szereteted áradó gazdagsága, a feladatokkal megbirkózó erős akaratod erre a fundamentumra épül. Pedagógiád sikerének titka példamutató-sod, szakmai biztonságod és a tudás átadásában és számonkérésében a szigorú következetesség. Több vagy, mint egy zenétanító mester. Tanítványaidban felébredtetted az emberi méltóság, a közösségi felelősség, a népdal megszerettetésével a hovatarozás tudatát. Előadói művészeted-

ben mindig érezni lehet a tudatosság és ösztönösség titokzatos, eleven kapcsolatát. Elemi erővel ható karmesteri tehetségeddel alázatos közvetítője vagy az alkotók üzenetének. A zenetörténet különböző korszakainak alkotásai – a cappella, hangszerkíséretes kompozíciók, oratóriumok a kortárs szerzőkig szerepeltek repertoárodban. De képességed mindig akkor fénylik a legragyogóbban, ha Bartók vagy Kodály műveket tanítasz, vagy szólaltatsz meg a hangversenyek légkörében.

Sok kiváló kórus alapítója, szervezője, éltetője vagy. Hanglemezek, különböző hangfelvételek, számos iskolai tankönyv, eredményes kurzusok, a Kodály Társaságban végzett munkád, a sok-sok felejthetetlen koncert itthon és határainkon kívül mind-mind egy csodálatosan színes gazdag életmű képét mutatja, amelyen rajta van a rangos állami kitüntetések pecsétje is. Tudom, hogy a legnagyobb elismerés számokra az a sok-sok hálából fakadó visszajelzés, amely volt tanítványaid, kórusaid tagjaitól érkezik feléd.

Sok tehetséges ember van, de nem mindenki tud mit kezdeni talentumaival. Mi a titka annak, hogy felülről kapott fénylő aranyaiddal egy nehéz történelmi helyzetben is jól sáfárgoktál? Az a belső lelki kényszerből fakadó küldetésstudat, amely arra ösztökélt, hogy példaképünk Kodály Zoltán szellemében mindig a legtöbbet, a legjobbat adjad. Ezért tudtál hiteles képviselője, prófétája lenni annak az ősi gyökerű, világhorizontba került sajátosan magyar kultúrának, amelyben a zene fontos szerepet kapott. Boldog lehetsz, hogy ilyen megbízatást kaptál és teljesíthetted.

A Teremtő adjon nyugdíjas éveidben szeretteid körében lelki békességet és jó egészséget, hogy kincseidet még sokáig osztogathassad! Isten éltessen!

Barátod, kollegád,

Kertész Lajos

A 40 éves Bartók Béla Leánykar, az 55 éves Mecsek Kórus és a 70 éves karnagy, Kertész Attila köszöntésére

*Tisztelt Ünneplők, kedves kórustagok,
kedves Karnagy Úr!*

Különleges ünnepre gyűltünk össze Pécs város pompás, új hangversenytermébe, a Kodály Központba. Ebben az esztendőben emlékezünk Kodály Zoltán születésének 130. – halálának 45. évfordulójára, holnap lesz Bartók Béla születésének 131. évfordulója.

És itt, most hármas jubileum ad okot az ünneplésre: 40 éves a Bartók Béla Leánykar, 55 éves a Mecsek Kórus, – és az a karnagy, aki ezeket az együtteseket hosszú évek óta, nagy sikerrel irányítja, KERTÉSZ ATTILA tanár úr, éppen 70 éves.

Ebben a gyönyörű korai tavaszban gondtalanul énekelhetünk néhány sort az anakreóni költeményből:

*„Tücsök, ó be boldog is vagy,
mikor ott a lomb hegyében,
pici harmatot beszíva,
valamint király dalolatsz.
A tiéd egészen az mind,
amit ott a réteken látsz,
s valamit csak ád az erdő...
...dal-adója, föld szülötte,...
...te tücsök, te csaknem isten.”*

(Anakreóni dal: Tücsök, ó be boldog is vagy – ford.: Devecseri Gábor)

Az ókori költő a dalt és a dalolót dicsóíti. Pedig nem hallhatott olyan gyönyörű éneket, amelyet az itt ünneplő kórusok ajkáról ezerszer csalt elő a kar vezetője.

Csodálatos életút rajzolódik ki Kertész Attila munkássága nyomán! Az itt örvendező kórusok sikerei, a mindennapi munka öröme, a közösség összetartó ereje teszi, hogy Kertész karnagy úr életereje ma is ösztönző például szolgál a fiatal muzsikusok számára. Ő a kórusaitól kapja az energiát és az ihletet.

Am ha megkérdezzük, hogy mi születik meg előbb: a siker, – a próbák és a közös erőfeszítések öröme, – vagy a zenei és szellemi irányítónak, a karnagynak a vonzása, – akkor bizonyosan mondhatjuk: a karnagy az alkotó, ő a közösség megteremtője. Ő a műhelymunka értelmének létrehozója, a műsorok és a célok kitalálója, a szakmai kapcsolatok alakítója és fenntartója.